

DK 19.4.2020 – 1.po velikonocích

Pozdrav a introit: Zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost vám i pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

Hospodina miluji; on slyší můj hlas. Před Hospodinem smím dále chodit v zemi živých. Zvednu kalich spásy a budu vzývat Hospodinovo jméno. (Ž 116,1.9.13)

Píseň: 68 Když Bůh v své moci povstane v.1-5

Modlitba: Hospodine, Pane a Bože všeho stvoření! Ty jsi dobrý, tvé milosrdenství trvá na věky. Chválíme tě a velebíme. Ty jsi prozářil temnoty smrti, zlomil okovy hříchu, když jsi vzkřísil svého ukřižovaného Syna, Ježíše Krista z mrtvých. Všechny jazyky země jsou chudé na výrazy, jimiž bychom ti mohli vzdát přiměřenou čest. Přijmi proto naše neumělé díky, s kterými se k tobě obracíme v tento den tvého vzkříšeného Syna. Kristovou obětí jsi nás znovuzrodil, svému lidu jsi dal novou šanci a připravil vzácné dědictví. Prosíme, dej, aby mocí tvého svatého Ducha naše víra rostla, dávej odvahu k radosti i ve dnech zlých, ve chvílích strachu a pochybností. Připravuj si nás a celou svou církev pro slávu nového dne Kristova. Otevři v tomto shromáždění naše srdce i mysl a uč nás chválit tebe, Otče, i Syna i Ducha svatého dnes i napořád. AMEN

Čtení: Iz 63, 7-14

Píseň: 353 Aj, Pán Kraluje

Pozdrav před kázáním: Hospodine, tys náš Otec, náš vykupitel odedávna, to je tvé jméno. (Iz 63,16b)

Text: 1Pt 2,2-3 Jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení, vždyť jste okusili, že Pán je dobrý!

Kázání: Sestry a bratři, je docela logické, že se první neděle po velikonocích jmenuje „Jakožto čerstvě zrozená nemluvnátka“. Kristův kříž a vzkříšení, tedy Boží dílo záchrany, povolává k nové naději učedníky a k novému životu křesťany vždy a všude. Ano, o velikonocích všechno začíná. O velikonocích došlo k velkému předělu, proto apoštol mluví o znovu narození. To je důležité. Zde je průsečík souřadnic lidského života. Tento bod je dán jednou pro vždy, neopakovatelně. Je to smrt a vzkříšení Ježíše Krista.

Ten, kdo uvěřil, že byl vykoupěn z marného životního běhu Kristovou krví, a Kristovým vzkříšením se znovu narodil k Božím dědictvím, vychází i sám osobně z toho nulového bodu. Poznává, že všechno to špatné, co bylo předtím, už není určující. To vzal Kristus na sebe, abychom mohli začít znovu. Ten základní, jedinečný bod se stává zároveň bodem výchozím. Necháváme za sebou život bez Boha a vydáváme se na cestu s Bohem. Vnější znakem toho vykročení je křest svatý. Proto jsme si také křesťané o velikonocích připomínají křestní slib. Stojí zato si připomínat, že křesťan má výchozí bod své existence a ten je totožný s počátkem nového stvoření v Kristu.

Naše nové narození skutečně odpovídá bodu nula. Podmiňuje ho smrt. Umíráme v něm „starému člověku“. Jsme křtěni ve smrt Kristovu – abychom, jako Kristus byl vzkříšen, - i my chodili v novotě žítí. O to tu jde. Nové narození z ducha, to je rozchod se vším, co mě určovalo dřív, je to plné obrácení ke Kristu. Není to však náš, ale Boží výkon.

Proto také není nepatřičné křtít malé děti. Při jejich křtu si nutně musíme uvědomit, že život s Bohem skutečně není naše zásluha. Je to Boží příklon k nám a my, rodiče křtěných dětí, se veřejně k této milosti přiznáváme.

Křest je také znamením znovu stvoření. Jak? Tak, že ve víře odevzdáváme sebe i své děti Ježíši Kristu. Tak, že zapomeneme na vlastní zásluhy, na svou nevěru nebo ctnost a přidržíme se toho jediného: Krista samého, ukřižovaného a vzkříšeného. To je znovu zrození. Odevzdat Kristu, co jsme považovali za své a přijmout z jeho milosti život nový.

Co apoštol píše, nebylo pro čtenáře teorií. Přijatý křest změnil teorii v praxi. Ovšem pokřtění jsou pořád ještě na bodu nula. Jsou znovu zrození, přesně jako ta nemluvňátka. Jsou na samém počátku. Ostatně, i my, kteří máme let více, jsme s životem v Kristu, pořád na počátku. Potřebujeme mnoho přijímat, aby víra sílila a rostla. Abychom my, jím - Kristem rostli. Křesťan ví, že ještě nedosáhl cíle, že zdaleka neví všechno, není dokonalý. Ani to, že jsme pokřtěni, confirmováni, navštěvujeme pravidelně nedělní či jiná shromáždění, nestačí. Přece k růstu, k existenci musí každý tvor, ba každá rostlina stále přijímat výživu. Stejně je tomu i s vírou. A pozor - nestačí jakákoli výživa. Ke správnému růstu je zapotřebí nefalšovaného duchovního mléka. Srozumitelněji: nefalšovaného Božího slova. Všechny lidské nápady, byť i zbožné, všechna lidská moudrost, byť i posvěcená, může být mlékem pouze odstředěným. Po náhražkách se špatně roste. Někdy se zdá, že si církve v náhražkách opravdu libují, a proto je tolik nesvornosti, roztržek, neochoty ke společnému oslavování Boha.

Ale je tu připravena strava dobrá a přezkoušená víc než zlato ohněm. I my jsme ji zakusili. Vždyť jsme okusili, že Pán je dobrý. Proto toužíme po Slovu, které dosvědčuje Krista

ukřižovaného a vzkříšeného z mrtvých, v Ducha svatém i nám dnes přítomného. Vyznáváme a věříme, jak také zdůrazňovali naši reformační otcové, že právě svědectví Písem, zvěstované ve společenství sboru, od Krista vychází a k němu směřuje. Ne pouze liturgie, ne pouze dobrý život, ale právě Písma svatá se stávají Božím slovem tam, kde dáme místo Bohu.

Slovem Božím, tělem učiněným, jsme byli zrozeni. Slovem Božím taky rosteme. Ono je tou dobrou nefalšovanou stravou. Proč se jím tedy neživit? Co chceme hledat, či vymýšlet lepšího? Jistě, dá to práci, žít se Božím Slovem. Je třeba nad ním každý den rozvažovat. Jak hezky praví kraličtí – „tak-li by ty věci byly“. Je třeba hledat, co Bůh říká v tuto chvíli mně. Je třeba učit se vstupovat do Písma a ve společenství věřících jeho sdělení zpřítomňovat. Třeba při biblických hodinách. Nestačí jen tu a tam si něco poslechnout, občas si zajít na bohoslužby. Víra, která nám byla darována, kterou máme vzdělávat a upevňovat, vyžaduje celoživotní úsilí. A tento zápas se vyplatí. Toužit po Božím slovu, učit se z něj a růst jím, to vede k naplnění těch největších zaslíbení, to je cesta k nepomíjitelnosti. Je to Boží dědictví k věčnému životu.

Poznali jsme to. Vždyť jsme okusili, že Pán je dobrý! Držme se toho. Nedejme se zviklat ani pohodlností, ani svými vlastními představami, ani cizími bludy. Boží slovo je pro víru stravou dobrou a pravou. Z něho čerpejme. Jiná cesta ke spasení nevede.

Modlitba: Bože náš, ty jsi nás vzkříšením svého Syna povolal, abychom měli nový život. Radujeme se z toho, že nám to velikonoce znovu dosvědčují. Prosíme: drž nás při svém Slovu. AMEN

Píseň: 417 Zachovej nás při svém slovu

Ohlášení:**Píseň:** 671 Dej mi, Pane, bdělé srdce**Přímlyvy:** Milostivý Otče, ty jsi přijal oběť svého Syna! Pro tvou lásku se tě odvažujeme prosit:

Dávej církvi svůj svatý pokoj, drž ji v pravdě, posiluj v lásce, veď k jednotě v Duchu svatém.

Skloň se k našemu sboru, podepři staré, uzdrav nemocné, provázej poutníky na cestách, naprav hříšníky, proměň, co uvázlo ve zlém.

Obracej lidská srdce a mysli ke svému ukřižovanému a vzkříšenému Synu a zachovej nás při svém Slovu.

Předkládáme ti své rodiny, své děti, své blízké. Manželství zachovej ve věrnosti a radosti. Veď nás, abychom si udělali čas na upevňování vzájemných vztahů.

Prosíme za naši zemi. Povolej k sobě ty, kteří o tobě ještě neslyšeli, oslov ty, kteří nechtějí nikoho poslouchat.

Přimlouváme se za bezradné, posilňuj je. Ztraceným dej nalézt domov. Hladovým ať se dostane nasycení. Svůj lid si postav do své služby.

Těm, kteří byli pověřeni správou veřejných věcí, dávej moudrost a obětavou pokoru. Uč je sloužit druhým a nehledět na vlastní zájmy a moc.

Zachovej pokoj na zemi, usmiřuj zneprátelené lidi i národy, svévolníky krot' mocí své lásky.

Ty máš na mysli každého člověka, vezmi do péče i ty, které jsme nejmenovali. Posiluj všechny, kteří v současné době ztratili někoho blízkého. Posiluj ty, kteří jakkoli pomáhají lidem v nouzi.

K tobě voláme, jak náš Pán Ježíš učí: Otče náš... AMEN

Poslání: 1J 4,1-3a

Milovaní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.

Podle toho poznáte Ducha Božího: Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha; každé vnuknutí, které nevede k vyznání Ježíše, z Boha není.

Požehnání: Hospodin na nás pamatuje, on nám žehná; žehná těm, kteří se bojí Hospodina, jak malým, tak velkým. Jste Hospodinovi požehnání. (Ž115, 12-13.15a)**Píseň:** 640 Noc odchází v.4-5